

Zázrak.

Vysvětlení spočívá ve slově samotném. Zázrak jest děj, nad kterým člověk stane v podivu, jako nad něčím, co jest za jeho zrakem, co je zázračné. Je to něco, co nepovažuje za možné. Ale co jen **nepovažuje** za možné. Že to možné jest, dokázalo již uskutečnění zázraků.

Není zázraků, jak si je představují mnozí věřící v Boha. Tito lidé považují zázrak za něco, co se stalo mimo přírodní zákony, nebo dokonce za něco, co se přičí všem přírodním zákonům. Právě v tom vidí Božské! Zázrak jest pro ně něco, co jest možno jen jejich Bohu, který v tom zjevuje svou zvláštní milost a při tom používá své všemohoucnosti.

Tito ubozí lidé představují si mylně všemohoucnost jako možnost libovolných skutků. Zázraky jsou pro ně takovými libovolnými skutky. Neuvažují, jak tím Boha snižují, neboť tento druh zázraků nebyl by nijak Božský.

V Božském působení jest v prvé řadě naprostá dokonalost bez chyby a bez mezery. Dokonalost je podmíněna nejpřísnější logikou a naprostou důsledností v každém směru. Zázrak musí se proto dokonati jen v nepřetržité důslednosti dění. Rozdíl jest pouze ten, že při zázraku vývojový pochod, který jinak pro pozemské pojmy vyžaduje delší doby, odehrává se sice obvyklým způsobem, ale s ohromnou rychlostí. Může se tak státi silou zvlášt k tomu některému člověku propůjčenou, nebo jinými cestami tak, že lidé mohou pak vše, co se děje neobyčejně rychle, označiti za podivuhodné nebo prostě za zázrak.

Také to může být něco, co přesahuje dnešní vývoj a provede se soustředěnou silou. Ale nikdy se to nestane mimo stávající přírodní zákony, nebo dokonce proti nim. V tom okamžiku, který ovšem ve skutečnosti není vůbec možný, ztratilo by to všechno Božské a stalo by se to jen aktem libovůle. Byl by to pravý opak toho, co míní mnozí věřící v Boha. Všechno, co postrádá přísné důslednosti, není Božské. Každý zázrak jest úplně přirozený děj, který se děje jen v neobyčejné rychlosti a soustředěnou silou. Nikdy nemůže se státi něco nepřirozeného. To jest úplně vyloučeno.

Nastane-li uzdravení nemocí, které dosud platily za nevléčitelné, není v tom žádná změna přírodních zákonů. Ukazuje to pouze veliké mezery lidského vědění. Tím více musí se uznati za milost Stvořitele, že obdařuje některé lidi zvláštní silou, které mohou používati k uzdravení trpících lidí. Budou to však vždy jen takoví, kteří byli daleci veškeré domýšlivosti vědy, protože vědění připoutané k zemi zcela přirozeně dusí schopnost přijímati vyšší dary.

Vědění připoutané k zemi chce dobývat. Nikdy nedovede čistě, tedy dětsky přijímat. Ale síly přicházející odtud, kde není času ani prostoru podle našich pojmů, mohou být prostě jen přijímány, ale nikdy vydobyty. Tato okolnost ukazuje sama, co jest cennější a silnější a v důsledku toho tedy také správnější!